

ASSERET HADIBROT

Sjawoeot verhaal door Awraham Soetendorp

Tien Woorden
daalden langzaam
de berg af.
Kleine woorden,
lieve woorden,
hand in hand.
Ze waren zo teer,
ze waren zo zwak.
Wie zou ze beschermen
tegen de storm,
tegen de regen?
Dat doen wij wel
zeiden de kinderen
aan de voet van de berg.
Zij borgen de Woorden op
diep in hun hart,
diep in hun hoofd.
En het is gelukt,
De Tien Woorden
zijn blijven bestaan.

Het eerste Woord

Ik hoor en zie alles
zei God
Ik voelde jullie tranen
voordat jullie huilden.
Jullie hoefden
mij niets te zeggen.
Ik wist dat
jullie niet langer
als slaven konden
leven.
Daarom heb ik
jullie uit Egypte
laten gaan

Het tweede Woord

Wat heb je nou
aan een beeld
van hout of
van steen?
Ze kunnen
niet bewegen,
niet spreken,
niet zien.
Gooi ze weg,
ver weg.
Geloof alleen
maar
in God
die de hemel
en aarde
gemaakt heeft.

Het derde Woord

Er zijn mensen
die zeggen
als ze kwaad worden:
God zal je straffen,
God zal je ziek maken.
Die mensen
maken een grote
fout.
Je mag de naam
van God
niet zo gebruiken.
Je mag niet vloeken.

Het vijfde Woord

Ik hou van mijn
vader en moeder.
Dat is toch
heel gewoon.
Of niet soms?
Ik kan me
niet voorstellen
dat het ooit anders
zal zijn.
Maar voor alle
zekerheid
beloof ik
altijd,
ook over heel
veel jaren
mijn ouders
te eren.

Het vierde Woord

Ik hou van
de Feestdagen
van Chanoeka,
van Pesach,
van Sjawoeot,
maar het meest
van Sjabbat.
Juist omdat
het elke week
terugkomt
met de kaarsen,
de wijn,
de Tora.
de rust.
Die heerlijke rust.
God heeft de
wereld gemaakt
en ik mag
er in wonen.

Het zesde Woord

Wanneer ik
al die oorlogen
zie
op de televisie,
dan begrijp
ik er niets van.
Hoe kunnen mensen
elkaar vermoorden?
Ik hoop dat
wanneer
ik
en jij
volwassen zijn
oktober oktober wij een
einde aan
alle oorlogen
zullen maken.

Het zevende Woord

Natuurlijk
maak ik weleens
ruzie.
Iedereen doet
dat toch.
Maar ik weet
dat ik
proberen moet
zo te leven
dat we
samen kunnen
blijven.
Thuis, bij elkaar.
Het klinkt
als een preek.
Daar kan ik ook
niets aan doen.

Het negende Woord

Ik kan me
bijna niets
gemeners voorstellen.
Een man
wordt ervan beschuldigd
dat hij
gestolen heeft.
Je weet
dat het niet
waar is.
En toch zeg je,
hij is het,
ik weet het zeker
dat is de dief.
Waarom doe
je zoiets,
om stoer te zijn
of gewoon
om te treiteren.
Wat afschuwelijk.
Ik hoop het
nooit, nooit
te doen.

Het achtste Woord.

Als je steelt
ga je de gevangenis in.
Zo eenvoudig is dat.
Maar als je
nou niet
gesnapt wordt?
Precies.
Je moet niets stelen.
Want ook
al word je
niet gevangen,
je geweten
laat je
toch niet
los.
Je kunt er
niet van slapen.

Het tiende Woord.

Ik wil ook
wel eens iets hebben
dat van een ander is.
Die mooie jas,
die fiets met gave kleuren.
Doe nou niet
of het jou
nooit overkomt.
Dat is gewoon,
het gebeurt.
Maar wat gevaarlijk is
echt gevaarlijk is
wanneer je
nergens meer
over praten kunt.
Je wilt het hebben.
Je wilt het hebben.
Dan komt er
een dag
dat je het steelt
of er voor moordt.
Zover mag
het nooit
komen.